

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

I. Controversia sive contentio inter Augustinianos & Dominicanos de
Indulgentiis orta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

gloriose scriberet: *Theologia nostra & S. Augustinus profere procedunt & regnare in nostra Universitate Deo operante, Aristoteles (nempe Philosophia) descendit paulatim, inclinatus ad ruinam prope futuram sempiternam. Mire fastidiuntur Letiones sententiariae (nempe Theologia Scholastica) &c. (a) maxime vero tunc Diaboli versutia, ingenio huius hominis abuti cœpit, quum infelix illa inter Dominicanos & Augustinianos de Indulgenterum prædicatione contentio exarisset. Quam ille fouere cupiens, iuuenem hunc monachum rebus suis valde commodum fore videbat, ut pote audacia & confidencia plenum, sophistam præterea, non indoctum volubilis Sermonis, & ex hoc ipso superbum & ambitiosum: & qui quum fræno opus haberet, gloriae calcaribus quum à se ipso tum ab alijs (b) incitaretur. Et hæc quidem ambitio præcipus fuit vincere quo diabolus eum in rete suum pertraxit: ut qui magnifice se circumspiceret, ac nihil non sibi tribuendum existimat, videos unum se è tam multis ad hanc questionem agitandam elegetum. Singulare hoc diaboli est artificium, & quasi duplicitus iactus quo ille ad extreum fere contra eos virtutem qui reliquos eius iuctus fortiter excepunt. Superbia, teste Augustino, (c) communis omnium hereticorum mater est. Et alius ait, in Hæreses regno Ambitionem & superbiam primas tenore sedes. Quatuordecim annis Lutherus in Monasterio vivit, ad rebellandum semper pronus, inconstans, & quotiescumque turba aliqua aut dissidium inter Fratres exstisseret, dux magis partium quam ascetica. Hoc scilicet hominum genus diabolus querit. Placidis & quietis amantibus ingenij non virtutur, sed feris, impetuosis & vanagloria ac superbia inflatis. Talis Lutherus fuit; instrumentum scilicet diaboli rebus promouendis aptissimum, ut ex trikiti huius historia serie patet.*

QUOMODO LVTHERV PUBLICE ē suggestu docere cœperit: & quam ob causam.

CAPIT VIII.

ARGUMENTVM.

- I. Controversia sine contentio inter Augustinianos & Dominicanos de Indulgenteri orta.
- II. Staupitius Lutheru concessione dat negotium.
- III. Lutherus in oppugnandis Indulgenteri mirifice dejudat.

- IV. Ad Episcopos de suo concessionandi instituto & materia scribit.
- V. Indulgenterum insignes abusus, à Er. quodam Thoma enarrantur ac deplorantur.
- VI. Iusta Dei aduersus eiusmodi abusus iudicia.

I. VENAMODVM Martis olim sacerdotes inter duos exercitus consistentes, facies accensas conciebant, ut eo signo dato imperius fieret, ac hostili acie concurreretur; sic diabolus ubi duas velut Augustinianorum & Dominicanorum legiones in mutuam petniciem armatas & in procinctu stantes vidi, oleum igni modis omnibus suffundere allaborauit, ac præcipue partium duces, quorum plerisque de sua magis quam Dei gloria, ac de olla potius quam animorum salute, certamen erat, inuidia, odio, auaritia & ambitione accentrat. In quo certamine boni quidem sancto diuinæ gloriae zelo impellebantur, veruntamen cæcum malorum imperium listere aut cohibere non potuerunt. Sic ergo duo hi Monachorum ordines velut collato pede & infestis signis congregati cœperunt, Lutheru viuis, Teclio alterius partis duce & ante signano. Agnoscamus hic iustum Dei iudicium, qui domum tuam purgaturum, dissidium hoc inter duos ordines existere permisit; nec striatum semel terribilis iræ suæ gladium prius recididit, aut plagas sanauit, quam iustitia suæ factum, & castigationis tempus sit elapsum. Sed ad rem ipsam accedamus.

II. STAUPITIUS GENERALIS AUGUSTINIANORUM VICARIUS, ingenium & mores Lutheri optime perspectos habens, emendauit, ut contra Indulgenterum prædicaret, corumque quibus illas publicandimus demandatum erat, virtus & abusus populo ostenderet. Et hoc quidem munus lubenter ille suscepit, tum vi iniuriam Ordini sui fratribus, ut putabant, illaram, vindicaret; tum ut gloriam & lucrum ex Indulgenteri speratum Dominicanis è fauicibus eriperet. Sic illi per inuidiam & auaritiam in suggestum producto, propria Ambitione arma contra communem Dominicanis cum Ecclesia causam, ipsamque Ecclesiam subministravit. Excitatæ huius turbæ Staupicum non semel pœnituit. Sed sero quidageret? lacta erat alea; telum ex arcu excussum revocare non licebat. Idem ei accidit quod

a Selne pag. 5 Epist. Lutheri. b Staupitius Vic. Generalis Augustin per Germaniam & alij seq. cap. nominandi hi fuerunt, c Lib. de offi past. cap. 8.